

Publicerad 2016-11-04 06:09 av Lillith

Likt Marans klor

Den sorg som sveper
med sin plågsamma vind
över min själs kalhygge
är helt utan nåd

Svart - som tjära
hungrig på mitt inre
likt Marans
obarmhärtiga klor

Du, mitt livs bödel,
du vet det så väl.
För min sorg är din
näring och sinnesfrid

Men i kristallkulan
skymtar ljusets purpurlika gryning
då cirkeln slits i tu
och näringen är oätlig

Jag vet att det är så.
Så jag tillåter svärtan
att besudla mig - som tack -
för allt det vackra vi en gång gav.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lillith med Poeter.se id #64019 innehar upphovsrätten